

716420
SENTENTIA LATA

P E R

ADMODVM REVERENDVM DOMINVM HYACINTHVM de Amaya Presbyterum S. T. D. Archidiaconum Maiorem Ecclesiæ Cathedralis Segobricen. Iudicē, & Commissariū Apostolicū Em. D. Hisp. Nūcij Apostolici.

DE VOTO, ET CONSILIO

DOCTORIS IOANNIS BAPTISTÆ YVAÑEZ PRESBYTERI prædicti Ecclesiæ Canonici Doctoralis, A fessoris assumpti.

IN CAUSA

VINDICATIONIS IRREVERENTIÆ, ET INIURIÆ illatæ AVGVSTISSIMO EVCHARISTIÆ SACRAMENTO in Ecclesia Monasterij Monialium de la Zaydia nuncupati.

P R O

Fisci Ecclesiastici Procuratore.

C O N T R A

Patrem Petrum Salla Presbyterum, Fr. Michaelen Calbèt, & Fr. Isidorum Gil, Ordinis Cisterciensis.

IPS.

VI A commissione ab Eminentissimo Domino Vitaliano Vicecomite Borromeo, S.R. Ecclesie Presbytero Cardinale, Sanctissimi Domini nostri Domini Clementis Divina providentia Papae IX. eiusdemque Sedis in his Hispaniarum Regnis, cum potestate Legati à latere, Nuntio, Iurisque Camerae Apostolicae Collectore generali, Nobis directae, & transmissae, litteris ab eodem expeditis Matriti, Toletan. Diocesis, sub die vigesima octava Mensis Maij proximè elapsi, commissum, & mandatum extitit: quatenus praefatis litteris visis, atque receptis, & postquam illarum vigore fuerimus requisiti, Nos informaremus super excelsibus, delictis, & scandalis in maximum dedecus, seu ludibrium Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti, & Populi scandalum à nonnullis perpetratis, & commissis in die Ascensionis Domini in Ecclesia Monasterij Monialium de la *Zaydia* nuncupati, huius Civitatis Valentiae, Ordinis Cisterciensis, cum Frater Franciscus Monreal earundem Monialium Confessarius in illa comprehendi tentaretur, ut latius eidem Domino Nuntio, piis admodum, ac iustis instantiis exponi fecit Serenissima, ac Potentissima Hispaniarum Regina Catholica: quibus praenominatus Dominus Nuntius inclinatus; & excessus, ac delicta huiusmodi minimè impunita remanere, Populi quoque scandalo consulere cupiens, praedictam Commissionem Nobis directam exequi mandavit, contra omnes quos culpabiles, & de iure punibiles, praefato Domino Nuntio, & Sedi Apostolicae immediatè subiectos compererimus, adversus eosdem per opportuna Iuris, & facti remedia, etiam usque ad Sententiam diffinitivam, & illius executionem inclusivè procedendo, & procedi mandando, prout in praefatis litteris fusiùs continetur: & huiusmodi mandatis, ac iurisdictionibus obtemperantes, earundemque litterarum Nobis pro parte Fisci Regij Procuratoris praesentatarum, & à Nobis grato animo, & ea qua decuit reverentia re-

A

cepta-

2
ceptarum formam; & tenorem insequentes, informativum Processum super eisdem excelsibus, delictis, & scandalis confici, ac fabricari mandavimus; & ex contentis in eodem Doctor Iosephus Jacobus Zaragoza Presbyter, Rector Parochialis Ecclesie Loci de Meliana, presentis causae Promotor, ac Procurator Fiscalis, libello ab eo oblato die vigesima octava Mensis Iunii proxime preteriti, Nobis exposuit: quod predicta die Ascensionis Domini, hora quasi decima ante Meridiem, Frater Petrus Salla Presbyter, Monachus Cisterciensis, Frater Michael Calbet, & Frater Isidorus Gil, eiusdem Ordinis Religiosi Conversi, Regiis Ministris, & aliis personis sociati, introgressi fuerunt in predictam Ecclesiam; prefati videlicet Conversi, palliis brevioribus, eisdemque in humeros, seu brachia revolutis induti, capitibus pileo cooperitis, & singuli singula tormenta ignea brevioris mensurae, vulgo, *Caravinas*, manibus gestantes, eo tempore, & hora, qua predictus Frater Franciscus Monreal existens in Capella Sancti Bernardi intra dictam Ecclesiam consistente, ubi ad Sacram Eucharistiam ministrandam Sacra Vascula ipsam continentia asservantur, & Sacris indumentis, ut moris est, amictus, Eucharistiam ipsam aliquibus Monialibus predicti Monasterii ministrabat, eo apparatu, & ornatu, quo solet in dicta Capella ministrari, duobus videlicet cereis accensis super Altari predictae Capellae, & aliis duobus ad crates ferreas serico tunc temporis pro more ornatas, per quas Sacra Synaxis Monialibus predicti Monasterii lumenda porrigitur; quem sic, ut prefertur, existentem, & in eo temporis articulo, quo predictae functioni finem imponebat, manibusque tenentem Pyxidem, seu Vasculum Hostiis Consecratis ferme refertum, clausum iam tunc suo cooperulo palliolo quodam circumornato, predicti Religiosi Conversi, impetu facto cum strepitu, irreverenter, & cum scandalo, aggressi fuerunt, dirigentes predicta tormenta ignea, aut sclopeta in dictum Fratrem Franciscum Monreal, eo situ, & habitu corporis ibidem stantem, ut quilibet in dictam Ecclesiam per quodcumque eiusdem ostium introgressus, accedendo ad dictam Capellam, non posset eundem non videre, simulque predictum

22
3
dictum Vasculum quod in manibus gerebat: Et proprius accedens praememoratus Frater Michael Calbet ad predictum Fratrem Monreal, eidem predicto sclopeto, quod gerebat in manibus, ictum infixit in humero sinistro, qui adeo gravis exitit, ut prefatus Frater Monreal, toto corpore contremisceret, & cooperulum predictae Pyxidis, simul cum palliolo quo erat circumindutum in solum deciderit; & nisi statim ictu inflicto ad prefatum Fratrem Monreal fulciendum, & sustentandum accurrissent Frater Isidorus Pannach Presbyter Carmelita, & Frater Didacus del Olmo, etiam Presbyter Ordinis Beatae Mariae de Mercede professor, qui ibi casu praesentes aderant, ipsum Sacrum Vasculum Hostias consecratis continens in solum corruisset: & cum predicti Religiosi Carmelita, & de Mercede adeo detestabile facinus, & sacrilegam in Presbyterum manuum iniectioem obiurgaret, prae-nominatus Frater Michael Calbet erexit silicem predicti sclopeti, quasi illud ad dispendium proxime parando, atque id ipsum sic proxime paratum direxit, & intendit versus dictum Fratrem Didacum del Olmo, qui corpus ab imminente periculo submovendo incidit in lampadem quae in dicta Capella coram Augustissimo Sacramento ibi asservato ardebat, effusioque oleo quo alebatur, tinctum, & respersum fuit indumentum lineum, sive Rochettum quo indutus erat predictus Frater Moreal, & simili reipersionis periculo predictae Hostiae consecratae exponerentur, nisi manu dicti Fratris Monreal predictum Vasculum coopertum fuisset: iterumque memoratum sclopetum prefatus Frater Calbet convertendo, seu contorquendo, alium etiam ictum predicto Fratri Isidoro Pannach in dorso intulit, & tunc ad Altare predictae Capellae proprius accedente, & super eiusdem gradum ascendente predicto Fratre Monreal, educenteque ex predicto Vasculo unam ex Hostiis consecratis in eodem contentis, & eam ad populum converlo ostendente, ut inavores ab aggressione abstinerent, accessit ad predictam Capellam prae-nominatus Frater Petrus Salla, qui capiendi dictum Fratrem Monreal potestatem se habere dicens ad ipsius genua

4
manus applicuit, quem cum ibi vidisset prædictus Frater Pannach, & rememorans præfatum a sultum, atque irreverentiam, quæ in Sanctissimum Sacramentum committebatur, admonuit prædictum Fratrem Salla, ut Christum sub Sacramento existentem revereretur, & neququam permetteret ita irreverenter, & cum tanto dedecore tractari; quo audito prædictus Frater Salla in hæc temeraria, malè sonantia, & scandalosa quæ sequitur verba prorupit: *De ahont consta que estiga Sacramentat?* Et sermonem prosequendo cum dicto Fratre Monreal, his iterum verbis irreverentibus locutus est. *Deixe això, que esta vegada no te remei.* Hæc autem ludibria, dedecora, & irreverentias spectantibus Monialibus prædicti Monasterij, quæ aderant iuxta dictas crates ferreas dictæ Capellæ, & in aliis locis superioribus prædictæ Ecclesiæ, cratribus etiam circumcinctis, & in eiusdem Ecclesiæ corpus prominentibus, vocemque eiusdem Monialibus extollentibus, præfataque ludibria, atque impudentias exprobrantibus, prædicti Fratres Conversi in diversa loca dictæ Ecclesiæ ubi prædictæ Moniales aderant, prædicta tormenta ignea, sive sclopeta, quasi ea displosuri, intendebant: præterea sic, ut prædictum est, stante memorato Fratre Monreal, oculos in eum intendens sæpè dictus Frater Calbèt, irridendo, & diversis gesticulationibus subsannando, linguam exerendo, manum agitando, & ventilando, eiusdem pollice iugulum comprimente, inconditisque vocibus loquendo, nequaquam tunc evadere posse prænominatum Fratrem Monreal, irrisoriè nimis iactabat. Deinde cum prædictus Frater Salla secessisset ex dicta Capella Sancti Bernardi ubi aderat, ut prædictum est, dictus Frater Monreal in aliam Capellam Beatæ Mariæ de Fide, quæ est è regione dictæ Capellæ Sancti Bernardi, mandavit prædictis Religiosis Conversis, ut iterum aggredientes prædictum Fratrem Monreal, si cur prædictum est, stantem, ad se captum adducerent simul cum prædicto Sacro Vasculo Hostias consecratas continente, se eandem sumpturum dicendo; qui iam se illuc conferentes à quibusdam impediti fuere, versus quos etiam prædicta sclopeta intenderunt nihil reveren-

tes

23

tes tanti Sacramenti conspectum, quo sic adorationi, ut præfatum est, exposito per spatium unius horæ cum dimidia, adeo se impudenter, irreverenter, ac scandalosè gesserunt hinc inde per prædictam Ecclesiam testis capitibus diicurrendo, ut universim prædicto Monasterio, præfenti Civitati, & Regno gravissimum scandalum subortum fuerit; hæc omnia intuen-
te, & permittente prædicto Fratre Salla, qui ad prædictum Fratrem Monreal apprehendendum se facultatem habere asserbat, & eidem prædictum Sacræ Eucharistiæ Vasculum sic tenenti capiendo insitebat; cum tamen id sibi suadere debuisset nullatenus in simili casu suam assertam commisionem exequi posse. Ex quibus sic deductis, & latius in præfato libello expositis, præfatus Promotor Fiscalis præmemoratos Fratres Petrum Salla Presbyterum, Michaëlem Calbèt, & Isidorum Gil criminaliter denuntians, & accusans puniendos fore, & esse petendo conclusit iuxta prædictorum excessuum, & delictorum qualitates, prout, & quatenus ex prædicto informativo Processu apparere dignoscuntur. Et quia ex prædicto facto cum suis qualitatibus prænarrato, & sufficientibus probationibus instructo; tam in prædicto informativo Processu, quam deinceps in contumaciâ adversus dictos Religiosos per Edictû, & alias citatos fabricato, ex quibus prædicti Filii Procuratoris intentio, adiuncta etiam prædictorum citatorum contumacia, satis remanet iustificata, diversæ oriuntur delictorum species, quibus suas sigillatim pœnas respondere iuri, ac rationi valde consonum est; considerare, atque attendere in primis oportet, prædictum Fratrem Michaëlem Calbèt multipliciter sacrilegij crimen perpetrasse, cum ex personis offensis, loco, tempore, atque aliis circumstantiis sacra violaverit: iniectio quippè violentæ manus in prædictum Fratrem Monreal Presbyterum in præfata Capella existentem, tum ratione personæ, tum ratione loci, sacrilegij reatus noscitur manifestus, tantò execrabilior, & detestabilior, quò devotiori obsequio eius persona Augustissimæ Eucharistiæ Vasculum manu tenens suspicienda, ac reverentiùs tractanda veniebat. Qua ratione inest, & alia sacrilegij species; quia cum ad

6
Sacerdotem Eucharistiæ Vasculum deferentem confugientes
Ecclesiastica gaudeant immunitate, qua etiam potiori iure
gaudere debet & ipse qui eam defert, si attentetur deferentis
Sacerdotis apprehensio, violata videtur immunitas, sicut &
attentatione sola violatur, cum quis in loco sacro existentem
extrahere attentat, quo casu præterquam quod crimen læz
Maieſtatis committitur, & infamiz nota ex sacrilegij crimine
proveniens contrahitur, per Apostolicas Constitutiones
denud editas extrahere attentans excommunicationis læz
sententiæ vinculo, & aliis pœnis innodatur. Et ubi similis iuris
æquiparatio adeo probabili fundamento iussulta non admitteretur,
nemo est qui iure possit ambigere deestabilem, & omnimodo
execrabilem irreverentiam committi, cum quis Sacerdotem
Sacris Vestibus indutum Augustissimamque Eucharistiæ
manibus gestantem, & in act. administracionis, & dispensacionis
eiusdem occupatum capere, seu comprehendere attentat; cum eo casu
Sacerdos ex supremi Czlorum Regis Maieſtate, cui in tali ministerio
sibi admodum grato deservit, quasi Regio diplomate in Principis
assertus potestatem, omnimoda gaudere debeat libertate. Nec parum
creſcit iniuria, & irreverentia prædicta si tempus spectetur, ipsa
videlicet festiva dies Ascensionis Domini in qua eiusdem
triumphalis in Cœlos colitur exaltatio, ad cuius solemnior
celebritatem, pluribus in locis adhibetur Sacramentalis Christi
præsentis manifestatio speciali cultu, & obsequio celebranda.
Quibus omnibus accedit, quod prædicta ictus inflicto, sive
percussio æquiparanda venit crimini læz Maieſtatis, imò & ipsa
est crimen læz Maieſtatis Divinæ: si enim tale crimen
committit qui lateri Regis temporalis, ac terreni assidentes,
seu assistentes percutit, quanto magis qui Regem ipsum
czlestem, & æternum suis manibus gestantem, eique in ministerio
dispensationis sui corporis adeo sibi accepto actu deservientem,
& armorum terrore afficit, & percutiendo contrectat; cum
etiam, seclusa prædicta percussione, sola metus, & terroris
incussio adeo gravis, qualis fuit directio, & intentio sclopeti
brevioris mensuræ adversus prædictum Fratrem

24
7
trem Monreal Sacra Myſteria suis manibus deferentem,
atrox iniuria existimari debeat, tum ob nimiam impudentiam,
& insolentiam talia attentantis, tum etiam ob periculum
quod similis attentatio minatur; cum accidere facile possit,
ut Sacerdos metu expavescens, vel terrore percussus in solum
Hostias Vasculo inclusas dispersurus concidat. Quod periculum
nimis excrevit in prædicto casu; quippe non solum metus
illatus fuit, & terror incussus; sed etiam gravis secuta
percussio præfato sclopeto facta. Nec his contentus prædictus
Fratr Michaël Calbèt, crimina criminibus cumulando, in
prædictum Fratrem Didacum del Olmo præfatum sclopetum
direxit, cuius silicem quasi se ad diplodendum parando
contra eundem erexerat, in quo similem ex metus, & terroris
incussione resultantem reatum contraxit rãtò reprehensibiliorem,
& animadversione digniorem, quando maior arguitur eiusdem
Fratris Calbèt pervicacia, qui cum obiurgatus à dicto Fratre
Didaco del Olmo, quod tantum facinus admisisset dictum
Fratrè Mõreal percutiẽdo, & ita sese insolenter gerendo; ubi
admonitus respicere debuisset, obiurganti prædictum inculsit
terrorẽ, & prædictum Fratrem Pannach itidem eodem sclopeto
in dorso percussit, ex quo, & se ipsum novo excommunicationis
mucrone vulneravit. Quæ omnia, & singula, quamvis ex se
gravia sint, personarum iniuriis affectarum qualitate pensata,
multò graviora redduntur, & ex loci sacri, in quo admilla sunt,
circumstantia, & quod maximum est, quia coram Maximo,
& Augustissimo Eucharistiæ Sacramento patrata fuerint. His
accedunt etiam repetita attentatio invasionis, & irruptionis
in prædictum Fratrem Monreal prædictam Hostiam manifestam,
& adorationi expositam in manu habentem; metus, & terror
non semel incussus prædictis Monialibus in dictis locis
existentibus in eas prædictum sclopetum intendendo; discursatio
per Ecclesiam tecto capite in conspectu tanti Sacramenti;
& ipsa prohibitorum armorum delatio, qualia sunt prædicta
sclopeti brevioris mensuræ, quæ ex se sola venit acriter
punienda; nam si, & ubi de potestate quam prædictus Salla
ad capiendum prædic-

dictum Monreal habere se asserbat, aut facto ipso suppone-
bat, constitisset, non erat ipsi integrum familia uti armata, ne-
que prædictis Religiosis ipsum comitantibus armorum ma-
ximè prohibitorum delationem indulgere, quippè de tali fa-
cultate illam indulgendi minimè conitat, nec ea præiungi de-
bet; cum sibi ad prædictum effectum abundè superesset Bra-
chij Secularis auxilium invocasse. Iam verò quoad præme-
moratum Fratrem Isidorum Gil attendenda, & animadvertenda
venit ex eadem ratione eorundem prohibitorum ar-
morū delatio, metus, ac terroris incursio eadem arma in di-
versos collimando, & intendendo, æqualis irreverentia in eo
quod tecto capite per dictam Ecclesiam incesserit, nec dii par
delictum in attentando irruptionem in dictum Fratrem Mō-
real, & ad eundem effectum prædictum Fratrem Calbèt af-
fociando, & sele cum eodem coniungendo; ex quibus quam-
vis non ita, & eodem modo quo prædictus Frater Calbèt de-
liquisse probetur, cum ille in præmemoratis percussionibus
ab eo factis excessisse dignoscatur: in eas tamen non ita influ-
xisse dicendum est prædictum Fratrem Gil, ut omnino præ-
dicti excessus particeps effectus fuerit; licet enim abstinere de-
buerit ab invasione, & irruptione in ipsum Fratrem Mon-
real, prædictum Sacre Eucharistiz Valculum manibus tenen-
tem, faciendā; non tamen prædictis percussionibus, & ictibus
à prædicto Fratre Calbèt influctis, nec terrori supramemo-
rato ab eodem incusso opem, & auxilium proxime tulisse cō-
vincitur, cum sine prædictis percussionibus, & incusso terro-
re in quibus excessisse manifestè deprehenditur, ad capturam,
& apprehensionem prædicti Fratris Monreal, ubi sic stan-
tem apprehendere fas esset, procedere potuisset. Quamvis ta-
men in reiterata posterioris aggressiois attentatione pari
delicti reatu cum prædicto Fratre Calbèt constrictus cen-
setur, eo quod ambo ad dictum, seu iusionem prædicti Fra-
tris Salla ex prædicta Capella B. Mariz de Fide, ubi aderant,
in simul iter arripuerint ad dictā Capellam S. Bernardi, ubi
aderat prædictus Frater Monreal dictā Hostiam consecratā
adorationi expositā tenens, eundē, cū eorū armorū strepitu
appre-

25
9
apprehensuri. Ob quæ, mitiùs tamen, prout infra, venit pu-
niendus. Ex eadem autem iteratione attentationis capturz,
& apprehensionis, quam prædictis Religiosis Conversis præ-
dictus Frater Salla exequendā indixit, venit in eo eadē delicti
perpetratio consideranda, quæ in dicta attentatione apprehē-
sionis suis qualitatibus, & circumstātiis supramemoratis so-
ciata, attendi debet, cū ex mādato suo mandans, sicut & man-
datarius teneatur. Quoad primam verò apprehensionis præ-
dicti Fratris Monreal attentationem, quæ ad proximiorē
actum modo, & forma supradictis devenit, licet præiumen-
dum sit, quod eam exequi tentaverint prædicti Conversi de-
mandato dicti Fratris Salla, cum ipse ex loco dictæ Capellæ
Beatz Mariz de Fide, in quo aderat, maximè ibidem simul
cum dictis Conversis ante aggressioem parumper commo-
ratus cernere facile posset prædictum Fratrem Monreal Sa-
cris indutum Vestibus, & prædictum Valculum manibus te-
nentem in dicta Capella Sancti Bernardi existentem, quæ est
è converso, seu, è regione, ut prædictum est, quo sic stante,
propter scandalum quod verosimiliter vereri debuerat aliter
procedere tenebatur: in eo tamen, in quo mandatarius, videli-
cet prædictus Frater Calbèt, excessisse noscitur, non est omni-
no dicendus eiusdem particeps delicti, quamvis nec plenè,
obstantibus sibi gestis, & actionibus subsecutis, excusatio-
nem possit obtendere: cum enim verosimile sit conscium ip-
sum extitisse prædicti excessus in præfatis percussionibus, &
terrore incusso commissis, quas videre potuit, etiam si non ita
subitò ad præfatum excessum impediendum accurrere vale-
ret; eo tamen commissio, prædictum Fratrem Calbèt acriter
obiurgare tenebatur, nec ampliùs eius opera uti; immò &
eundem vitare, & à prædicta Ecclesia eiiciendum curare tan-
quam ob prædictam percussioem, excommunicationis gla-
dio percussum, vel saltē ob id maximè prædicta præstare te-
nebatur, quod prædictus Frater Calbèt audacter nimis, im-
pudenter, ac cum magno tanti Sacramenti dedecore in præ-
dicta apprehensionis attentatione se gessisset. A qua obiurga-
tione, & exprobratione, quam saltim adhibere debuisset adeò
abfuit

10
abfuit, ut eodem Religiosos Convertos ad secundam apprehensionem, & capturam exequendam, illam expressius indicendo, provocaverit. Deinde, nec tolerare debuerat tamdiu locum fieri tot clamoribus, & vociferationibus, quae in dicta Ecclesia cum magno strepitu, & scandalo fuerunt exorta occasione tantum diuturnae detentionis, ac commorationis eiusdem Fratris Salla, & praedictorum Fratrum Convertorum in praedicta Ecclesia, insiltendo semper in dicta apprehensione exequenda, cum & locus, & tempus, & eventus confestim discedendum suaderent, vel saltem aliam excogitandam viam, qua tot, & tantis impudentiis, ac ludibriis ibi commissis, Christi Domini sub Sacramento existentis Maiestate praesente, obviaretur. Et quia praefati excessus, & delicta singula quoad singulos delinquentes considerata ex multiplici capite, & divertarum circumstantiarum gravitate, prout saepe dictum est, execrabiliora, & detestabiliora redduntur, praesertim in hisce Hispaniarum Regnis, & maxime in hac Urbe, ubi Augustissimi Sacramenti Eucharistiae devotio ferventissima ita fidelium cordibus inhaeret, ut in eius cultu tantum quantum possint videantur audere, nec modico moerore afficiantur, si quidem tantum Sacramenti reverentiae detractum viderint, summam emper ducentes, ut iure ipso clamante par est, omnem rationem quae pro Religione facit: & insuper similes culpam nedum in Religionem, sed in id quod in Religione nostra summum, & maximum est admittit, praecipue publico scandalo invalescente, & populi moerore, dilata vindicta, in dies augescente acrioribus, & severioribus poenis plecti debent, cum in his culpis iuxta Iuris Sententiam culpa sit relaxari vindictam. Idcirco, his, & aliis attentis, ac mature perpensis, solum Deum praesentibus oculis habentes, eiusque Unigenito Filio Domino nostro Iesu Christo sub Sacramento existenti illatam iniuriam vindicare cupientes, & votis praememoratae Serenissimae, ac Potentissimae Hispaniarum Reginae pro suo erga Religionem nostram Catholicam, & praecipue erga tantum Sacramenti cultum ardentissimo zelo suis ad Nos transmissis litteris severissimam, intra Iuris tamen, & iustitiae terminos, con-

26
11
contentam animadversionem, & vindictam de praefatis excessibus summi maxime desiderantis omnimodo quantum par est satisfacere peroptantes, pronuntiamus, sententiamus, & declaramus praedictum Fratrem Michaellem Calbet ex praefata duplici percussione, & violenta in praefatos Religiosos Presbyteros manuum iniectione in duplicem excommunicationis maioris poenam ipso facto incurrisse, uti manifestum Canonis *Si quis suadente Diabolo* transgressorem, & ex eadem ratione, uti praefati multiplicis sacrilegij, praedictis circumstantiis adiunctis, ex multiplici capite gravissimi peccatorum, infamiae nota maculatum remanere; cuius excommunicationis abolitionem, ex praedictis rationibus, Sedi Apostolicae reservatam esse declaramus; eundemque ob praemissa omnia in unum collecta, in quibus deliquisse noscitur, ad perpetuas triremes personaliter remigaturum damnamus: Praedictum vero Fratrem Isidorum Gil, quia multo minus deliquisse comperitur, ad triennales triremes personaliter etiam remigaturum pariter condemnamus, duplicata cum poena dictarum triremium puniatur, si praedictae poenae impositioni parere detrectaverit, seu quovis modo contraverit. Tandem vero praedictum Fratrem Petrum Salla Presbyterum temporalibus Officiis, vel Muneribus, siquae in suo Ordine Cisterciensi obtineat, privandum fore censuimus, prout Nos praesentis Sententiae privamus; eundemque triennali carceri, vel in suo Monasterio, vel in alio sui Ordinis, a Nobis in executione praesentis Sententiae designando, mancipamus; & insuper per sexennium voce activa, & passiva privamus: quibus omnibus poenis, & singulis, si contraverit, aut parere recuserit, in casum contraventionis, & non paritionis, tam carceris, quam vocis praedictae privationis poenam duplicamus. Quod autem attinet ad culpam, quam ob prolationem dictorum verborum male sonantium, temerariorum, & scandalum inferentium, prout talia a praedicto Filii Procuratore nominantur, contraxisse noscitur, an, & quid a Nobis super ea pronuntiandum sit, ob consultationem cum praefato Domino Nuntio praemittendam, maturiori iudicio reservamus. Quod ita pronuntiamus, sententiamus, & declaramus, non solum praemil-

12
misso, verum etiam omni alio meliori modo quo possu-
mus.

*Doct. Hyacinthus de Amaya Archid.
Maior Ecclesia Segobr. Iudex,
& Commiss. Apost.*

*V: Doct. Ioan. Bapt. Yvanez
Can. Doctoralis Segobric.
Assessor. assumptus.*

*V: Doct. Isidorus Segura
Praepos. Eccl. Valent.
Advoc. Fiscalis.*

*Lata, lecta, & publicata fuit huiusmodi Sententia de provisione, & man-
dato dicti admodum Reverendi Domini Iudicis, & Commissarii Apo-
stolici, sub die vigesima Mensis Iulij Anno à Nativitate Domini mil-
lesimo sexcentesimo sexagesimo octavo, in domo suae solite habitationis
sita in praesenti Civitate Valentina, in Parochia Sancti Martini, in Vi-
co dicto de San Vicente, è regione Ecclesiae Sancti Augustini, mane hora au-
dientiae, de decima ad undecimam horas, ante Meridicm, pro Tribunali seden-
tis, instantibus, & supplicantibus Doctore Iosepho Iacobo Zaragoza Pres-
bytero Rectore Ecclesiae Parochialis Oppidi de Meliana, Fiscali Ecclesiastico
praesentis Cause Promotore, ac Iosepho Molina Notario, Fiscali Regij Procu-
ratore, per m: Licentiatum Joannem Ferrer Presbyterum, Vicarium per-
petuum Ecclesiae Parochialis Villa de la Alcadia de Carlet, auctoritate Apo-
stolica Notarium publicum, ac Scribam dictae, & praesentis Cause, parte al-
tera absente, citata, & non comparente. Praesentibus ibidem pro testibus Dō
Emmanuelle Català, & Mompalau Presbytero Sacra Theologiae Doctore,
Canonico Ecclesiae Metropolitanae Valentinae, Don Gastone Mercader Ordinis,
& Militia B. Mariae Muntefie, & Sancti Georgij de Alfama Comite de
Buñol, Don Petro Boyl de Arenos Domino Oppidi de Borriol, Don Ludovico
Carroz Domino Oppidi de Toga, Don Ximeno Perez, Ruiz de Liori,
Deputato, Don Ildelfonso Milan de Aragon, Don Orgerio Català, & Mompalau,
Ordinis B. Mariae Muntefie, & Sancti Georgij de Alfama, Don Hieronymo
Monsorin, eiusdem Ordinis, Don Iosepho Martis, & Iofre, Dō Frã-
cisco Iofre, Don Ioseph Artè, Hieronymo Salilles Presbytero Vicario per-
petuo Ecclesiae Parochialis Sancti Petri, Ioachimo Ayerdi Presb. in Ecclesia
Metropolitana Valentina Beneficiato, & aliis quamplurimis Nobilibus,
Ecclesiasticis, & Secularibus in multitudine copiosa. Refert Ioannes
Ferrer Presb. Not. Apostol. Scriba, & Secret. praesentis Cause.*

*Valentiz, per Hieronymum Vilagrafa, iuxta Molendinum
de Rovella, Anno 1668.*